

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Bednaříkovou v právní věci žalobce **L.H.**, bytem X, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2016, č. j. KUJCK 123947/2016/ODSH,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 9. 2016, č. j. KUJCK 123947/2016/ODSH (dále jen „napadené rozhodnutí“), vydaným podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalovaný zamítl odvolání žalobce pro opožděnost.

Opožděně podané odvolání směřovalo proti rozhodnutím prvostupňového správního orgánu Městského úřadu Tábor ze dne 20. 10. 2014, č. j. P 1857/2013-Kal, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se žalobce dopustil dne 4. 12. 2013 v 11:57 hod. na silnici II. třídy č. 123 v ul. Soví v Táboře jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Hyundai, RZ X, neboť v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h, neboť mu bylo rychloměrem AD9C po odečtení přípustné odchylky měření naměřena rychlost 63 km/h. Žalobce v provozu na pozemní komunikaci při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Za toto jednání byla žalobci uložena podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o provozu na pozemních komunikacích pokuta v částce 1.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení stanovené paušální částkou 1.000 Kč. Toto rozhodnutí nabylo podle správního spisu právní moci dne 19. 11. 2014. Dne 30. 5. 2016 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání.

Proti napadenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 23. 11. 2016 žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Žalobce v žalobě uvedl, že v průběhu správního řízení požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu svého obecného zmocněnce K.S. ... Dne 20. 10. 2014 vydal prvostupňový správní orgán rozhodnutí ve věci samé, o kterém se žalobce měl dozvědět až dne 30. 5. 2016, když mu bylo telefonicky sděleno, že má nedoplatek na pokutě ve výši 2.500 Kč.

Žalobce namítá, že žalovaný doplnil spisový materiál o podklady z podatelny, a přitom žalobci nebyla dána možnost seznámit se a vyjádřit se k podkladům napadeného rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, přičemž právě na základě těchto podkladů žalovaný změnil svůj právní názor a rozhodl opačně, než sdělil žalobci v přípisě ze dne 18. 7. 2016, č. j. KUJCJ 100434/2016/ODSH. Žalobce napadené rozhodnutí považuje za překvapivé. Překvapivost rozhodnutí shledává žalobce i v tom, že žalovaný v tomto přípisě uvedl, že prvostupňový správní orgán doručoval své rozhodnutí na nesprávnou e-mailovou adresu, přičemž rovněž uvedl, že pro prekluzi již není možné jeho přestupkové jednání projednat. Přitom však bylo následně jeho odvolání zamítnuto jako opožděné. Žalovaný přitom doplnil spis o další podklad z podatelny, který se týkal doručování. S tímto podkladem nebyl žalobce seznámen.

Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2010, č. j. 7 As 31/2010 – 94, podle kterého „*judikatura kasačního soudu tedy požaduje, aby byly účastníkům na řízení známy všechny skutečnosti, z nichž bude správní soud ve svém rozhodnutí vycházet (...) Neseznámí-li správní soud účastníka s touto skutečností, upře tím účastníkovi právo vyjádřit se k takové skutečnosti, uplatit odlišná tvrzení a navrhnout provedení důkazů k prokázání svých odlišných tvrzení.*“ Obdobně žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 32 Cdo 1019/2009.

Žalobce namítá, že postupem žalovaného byl zkrácen na svých právech, neboť nemohl uplatnit případné námitky ke shromážděným podkladům, případně prověřit doručitelnost předmětným e-mailů u provozovatele serveru. Žalobce má za to, že byl zbaven možnosti obhajoby.

Žalobce rovněž namítá, že nové podklady z podatelny nijak neprokazují, že by bylo doručováno na e-mailovou adresu ..., neboť se nejedná o odpověď serveru žalobce. K tomu žalobce dále dodává, že není zřejmé, jakou povahu má podklad z podatelny následně předložený prvostupňovým správním orgánem. To, že tento podklad byl žalovanému předložen se zpožděním, vyvolává podle žalobce samo o sobě pochybnosti o jeho věrohodnosti.

Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný měl pouze vágním způsobem dospět k závěru, že žalobci bylo doručováno v souladu s § 19 odst. 9 správního řádu. K hodnocení důkazů žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 7. 2000, sp. zn. III. ÚS 464/99, a na nálezy ze dne 22. 6. 2016, sp. zn. I. ÚS 520/16. Napadené rozhodnutí není podle žalobce přesvědčivě odůvodněno, což způsobuje jednak jeho nepřezkoumatelnost, jednak porušení žalobcova práva na spravedlivý proces.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že prvostupňový správní orgán dne 20. 10. 2014 vydal prvostupňové rozhodnutí, které se pokusil v čase 14:33:38 hod. doručit na elektronickou adresu ..., přičemž tato zpráva se vrátila jako nedoručitelná, a to i při opakovaném pokusu o doručení. Z toho důvodu správní orgán přistoupil neúspěšně k pokusu doručit toto rozhodnutí na adresu ... a ... S ohledem na uvedené přistoupil správní orgán podle § 19 odst. 9 správního řádu k doručování rozhodnutí na adresu obecného zmocněnce žalobce. Tyto skutečnosti vyplynuly žalovanému ze správního spisu, a proto i žalovaný sdělil žalobci přípisem ze dne 18. 7. 2016, č. j. KUJCK 100434/2016/ODSH, že v dalším řízení bude nutné zohlednit prekluzivní lhůtu. Dne 12. 8. 2016 však žalovaný obdržel spisový materiál doplněný o podklady z podatelny úřadu mapující řádné pokusy o doručení ze dne 20. 10. 2014 na adresu ...

Žalovaný má za to, že nebyla porušena práva žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu, neboť se nejednalo o podklad rozhodnutí, ale o skutečnost prokazující doručování. To, že žalovaný změnil svůj právní názor, souvisí s vyhodnocením spisového materiálu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje žalovaný za dostatečné, podklady vážící se k doručování nejsou podklady pro rozhodnutí ve věci samé, a proto není při jejich hodnocení zapotřebí rozsáhlých úvah.

Krajský soud ze správního spisu zjistil následující podstatné skutečnosti: Příkazem ze dne 8. 9. 2014 byl žalobce uznán vinným ze shora popsaného přestupkového jednání. Dne 24. 9. 2014 obdržel prvostupňový správní orgán proti tomuto příkazu odpor spojený se žádostí o doručování na e-mailovou adresu zmocněnce ...

Dne 30. 9. 2014 ve 14:16 hod. a ve 14:18 hod. se prvostupňový správní orgán pokusil na uvedenou elektronickou adresu doručit předvolání. V záhlaví e-mailové zprávy je jako e-mailová adresa uvedena ..., přičemž tato zpráva se vrátila jako nedoručitelná s tím, že příjemce ... je neznámý. Podle výpisu ze systému se příjemci ... nepodařilo doručit, neboť tento příjemce je neznámý. Správní orgán následně přistoupil k doručování prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb na adresu obecného zmocněnce žalobce.

Dne 16. 10. 2014 proběhlo ústní jednání bez účasti žalobce i jeho obecného zmocněnce.

Dne 20. 10. 2014 vydal prvostupňový správní orgán rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným za shora uvedeného jednání. Toto rozhodnutí bylo žalobci dne 20. 10. 2014 v 14:34 hod. neúspěšně doručováno, což je doloženo systémovými zprávami, že adresát ... je neznámý. Zprávy byly odeslány ve 14:33:50 hod. a ve 14:34:42 hod. Následně bylo rozhodnutí doručováno prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb. Na rozhodnutí je vyznačena právní moc dnem 19. 11. 2014.

Dne 30. 5. 2016 obdržel prvostupňový správní orgán odvolání do neoznámeného rozhodnutí od Ing. M. J., kterému obecný zmocněnec žalobce udělil plnou moc.

Dne 1. 6. 2016 bylo podané odvolání předáno žalovanému.

Ve správním spise je následně založen výpis vytištěný dne 1. 8. 2016 z e-mailového účtu/serveru, podle kterého prvostupňový správní orgán prostřednictvím oprávněné úřední osoby (P.K.) doručoval dne 20. 10. 2014 ve 14:33 hod. a ve 14:34 hod. e-mail s předmětem „rozhodnutí“ na adresu ... Obratem byla oznámena nedoručitelnost obou zpráv (Message status – undeliverable).

Přípisem ze dne 18. 7. 2016, č. j. KUJCK 100434/2016/ODSH, žalovaný žalobci oznámil, že prvostupňový správní orgán nesprávně doručoval rozhodnutí, neboť tak činil na adresu ...; vydané rozhodnutí tak nebylo řádně oznámeno.

Rozhodnutím ze dne 20. 9. 2016 žalovaný zamítl odvolání žalobce jako opožděné, neboť dospěl k závěru, že prvostupňový správní orgán doložil (pozn. soudu: výpisem z podatelny ze dne 1. 8. 2016), že se pokusil doručovat na e-mailovou adresu obecného zmocněnce ve správním tvaru ... a po dvou neúspěšných pokusech v souladu s § 19 odst. 9 správního řádu přikročil k doručování na poštovní adresu obecného zmocněnce.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud rozhodl při jednání dne 2. 8. 2017. Žalovaný se z jednání omluvil, přičemž souhlasil s konáním jednání v jeho nepřítomnosti.

Krajský soud na jednání provedl důkaz listinou vytištěnou dne 1. 8. 2016 – výpisem z podatelny správního orgánu prvního stupně na č. l. 41 správního spisu. Tato listina nebyla původně obsahem správního spisu správního orgánu prvního stupně a byla do něj založena až dodatečně. Žalobce v žalobě zpochybňoval povahu této listiny, proto ji krajský soud provedl k důkazu. Krajský soud na jednání neprovedl navržený důkaz výsledkem pracovníka podatelny prvostupňového správního orgánu.

Zástupce žalobce na jednání k již uplatněným námitkám rozvedl námitku o tom, že přípis žalovaného ze dne 18. 7. 2016 podle něj představuje překážku věci rozhodnuté. Dále zástupce žalobce snesl námitky k obsahu správního spisu, a sice že průkazně nedokládá, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně skutečně odešlo na udanou e-mailovou adresu. Podle zástupce žalobce není zřejmé, zda byla zpráva odeslána z e-mailu oprávněné úřední osoby nebo z podatelny, přičemž pouze podatelna a osoby do ní zařazené jsou podle platných správních předpisů o spisové službě oprávněny provádět odesílání dokumentů za správní orgán. Zástupce žalobce ve spise postrádá doklad o tom, že elektronická zpráva

a elektronické vyhotovení rozhodnutí bylo při odesílání opatřeno uznávaným elektronickým podpisem. Ve spise též není založen úřední záznam, který by popisoval skutečnosti o tom, že se nepodařilo doručit na udanou e-mailovou adresu a že dojde ke změně způsobu doručování. Zástupce žalobce dále namítl, že obecný zmocněnec žalobce měl být předstižně vyrozuměn o tom, že dojde ke změně způsobu doručování a z jakého důvodu.

Žaloba není důvodná.

Ustanovení § 19 odst. 9 ve spojení s odst. 3 správního řádu stanoví, že pokud nebylo možno doručit písemnost doručovanou na elektronickou adresu adresáta, kterou mu účastník řízení sdělí, protože se datová zpráva vrátila jako nedoručitelná, učiní správní orgán neprodleně další pokus o její doručení; bude-li další pokus o doručení neúspěšný, doručí písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. V posuzované věci mělo být prvostupňové rozhodnutí doručováno na e-mailovou adresu ..., přičemž zprávy o nedoručitelnosti se váží k e-mailové adrese ...

Krajský soud k doručování na e-mailovou adresu s diakritikou poukazuje na právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 -25, publ. ve Sb. NSS pod č. 3284/2015: *„Povinnost správního orgánu doručovat na elektronickou adresu sdělenou účastníkem dle § 19 odst. 3 správního řádu z roku 2004 není absolutní. Jestliže písemnost nelze z objektivních technických důvodů, které zjevně nejsou dočasného či nahodilého charakteru, vůbec odeslat, je možné doručit písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal (§ 19 odst. 8, 9 správního řádu). Uvedené nezbavuje správní orgán povinnosti vést správní spis způsobem, z něhož budou jasně seznatelné důvody, pro něž nebylo možno písemnost odeslat.“* V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že *„jestliže tedy žalovaný nemohl odeslat žalobou napadené rozhodnutí na stěžovatelem označenou elektronickou adresu, nestalo se tak v projednávané věci v důsledku jednorázového pochybení některého z jeho zaměstnanců či technické závady, ale v důsledku systémového problému technického charakteru. Nelze ostatně nevyjádřit podiv nad tím, že elektronickou adresu obsahující diakritická znaménka zvolila právě osoba vystupující v řízení před správními orgány jako zástupce účastníků, u níž se předpokládá, že jí budou doručovány písemnosti ze strany různých správních orgánů, jejichž úroveň technické vybavenosti a dostupnost moderních technologií či programů může být často zcela odlišná.“* V uvedené věci se rovněž jednalo o problém s doručováním na e-mailovou adresu ...

V nyní přezkoumávané věci žalovaný své hodnocení ohledně opožděnosti podaného odvolání opřel zejména o výpis z e-mailového účtu ze dne 1. 8. 2016, který prvostupňový správní orgán dodatečně do spisu předložil. Nicméně i z ostatních listin vztahujících se k průběhu doručování je zřejmé, že oprávněná úřední osoba prvostupňového správního orgánu se v minulosti správně snažila doručovat jednotlivé listiny na e-mailovou adresu ..., avšak e-mailový server vracel tyto datové zprávy jako nedoručitelné, neboť uživatel ... neexistuje. Z podkladů založených ve správním spise, a to zejména s přihlédnutím k uvedenému rozsudku Nejvyššího správního soudu, je zřejmé, že chyba na straně správního orgánu nenastala v tom, že by se nepokoušel na danou adresu doručovat, ale v tom, že s ohledem na limity svého e-mailového serveru takto doručovat nemohl, neboť z odpovědi serveru se zcela jasně podává, že e-mailový server nebyl schopen pracovat s diakritikou e-mailové adresy a písmeno s diakritikou „á“ z adresy vypouštěl. O tom jsou ve spise založeny dostatečné podklady, přičemž jsou z nich seznatelné technické důvody, pro které nebylo možné písemnost odeslat na uvedenou adresu, resp. ji na ni doručit. Nemožnost odeslat podání na udanou e-mailovou adresu zde není zjevně dána v důsledku jednorázového

technického výpadku, pochybení lidského faktoru či jinou událostí nahodilého charakteru přičitatelnou správnímu orgánu prvního stupně. Z obsahu spisu lze tudíž konstatovat, že správní orgán prvního stupně při doručování dne 20. 10. 2014 nepochybil. Právní moc rozhodnutí dnem 19. 11. 2014 byla na rozhodnutí vyznačena správně. Odvolání podané dne 30. 5. 2016 bylo skutečně podáno opožděně.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu platí, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Napadeným rozhodnutí bylo rozhodnuto o tom, že odvolání žalobce se zamítá jako opožděné. Podle § 92 odst. 1 správního řádu platí, že opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací orgán zamítne. Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se v odvolacím řízení standardně neaktivizuje v případě, kdy odvolací orgán rozhoduje na základě spisového materiálu shromážděného během řízení na prvním stupni a v průběhu odvolacího řízení k tomu do spisu nepřibyl žádný další podklad.

V posuzovaném případě došlo k poměrně nestandardní situaci, a sice žalovaný vrátil nejprve přípisem správní spis správnímu orgánu prvního stupně se závěrem, že prvostupňové rozhodnutí nebylo řádně oznámeno a že v důsledku této skutečnosti došlo k uplynutí prekluzivní lhůty pro projednání přestupku. Následně správní orgán prvního stupně do spisu doplnil výpis z e-mailové účtu (vytištěný dne 1. 8. 2016), podle kterého bylo prvostupňové rozhodnutí dne 20. 10. 2014 opakovaně odesíláno na e-mailovou adresu ve tvaru ... Správní orgán prvního stupně předložil s tímto novým podkladem spis opakovaně žalovanému. Na základě tohoto nového podkladu vyhodnotil žalovaný, že doručování bylo provedeno v souladu s § 19 odst. 3 a 9 správního řádu, že rozhodnutí bylo řádně oznámeno písemným odesláním na adresu zmocněnce a že podané odvolání je tudíž opožděné.

V uvedeném případě se tedy jednalo o nový podklad, který správní orgán prvního stupně do spisu opatřil až dodatečně a který zásadním způsobem změnil náhled žalovaného na podané odvolání. Pro aktivizaci § 36 odst. 3 správního řádu je podle krajského soudu nerozhodné, zda nový podklad do spisu doplnil sám žalovaný nebo správní orgán prvního stupně. Rozhodující je skutečnost, že se jedná o nový podklad, který doposud ve spise nebyl založen a který má vliv na posouzení věci. Z uvedených důvodů proto měl žalovaný postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu a dát žalobci možnost se s tímto novým podkladem seznámit a vyjádřit se k němu. Pokud tak žalovaný nepostupoval, dopustil se vady řízení. V souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. krajský soud posuzoval, zda uvedená procesní vada žalovaného měla vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, a dospěl k závěru, že nikoliv.

Krajský soud vyhodnotil, že kdyby žalovaný řádně postupoval podle § 36 odst. 3 správního řádu a vyzval žalobce, nechť se seznámí s dodatečně opatřeným podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí a vyjádří se k němu, byl by výsledek odvolacího řízení stále stejný, a sice že podané odvolání by bylo hodnoceno jako opožděné. Podklady založené ve správním spise totiž dávají dostatečný podklad k závěru o tom, že doručování prvostupňovým správním orgánem bylo provedeno v souladu se správním řádem, a dávají také dostatečné odpovědi na žalobcovy žalobní námitky, které vyvracejí. Z obsahu správního spisu je jednoznačně prokázáno, že byly učiněny opakované pokusy o doručení na e-mail ve tvaru ... a že se tyto zprávy vrátily jako nedoručitelné. Uvedeným je prokázáno, že zprávy odeslány byly, ale nebyly doručeny z důvodu systémového problému technického charakteru. K uvedenému lze opakovaně odkázat na již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, a sice že volba takové e-mailové adresy pro doručování, kterou není systém schopen zpracovat

z důvodu nedostatků technického charakteru, jde zcela k tíži toho, kdo si takovou adresu pro doručování zvolil.

Žalobní námitky žalobce o tom, jakou by zvolil obranu, kdyby byl s uvedenou listinou seznámen, vyhodnotil krajský soud jako nedůvodné. Námitka žalobce, že kdyby bylo doručováno na e-mailovou adresu ve správném tvaru, disponoval by správní orgán prvního stupně potvrzením o přijetí podání, je zcela neopodstatněná. Jak již bylo uvedeno, bylo doručováno na e-mailovou adresu ve správném tvaru, ovšem technické limity systému správního orgánu prvního stupně vůbec neumožnily doručení zprávy na takovou adresu. Správní orgán prvního stupně má právě naopak doklady o nedoručitelnosti zpráv.

Tvrzení žalobce o tom, že mohl od provozovatele serveru zjistit, zda se při jeho provozu nevyskytla nějaká chyba, je obrana poměrně obecná a vágní. Pokud by žaloby byl schopen takovou informaci zjistit, mohl tak nepochybně učinit a doklady předložit krajskému soudu v nyní probíhajícím řízení. Pokud tak žalobce neučinil, považuje krajský soud tuto námitku za spekulativní.

Konečně tvrzení žalobce, že se mohl snažit prokázat, že šlo o chybu na straně správního orgánu prvního stupně jako odesílatele zprávy, je vyvráceno samotným obsahem správního spisu. Jak již bylo uvedeno, správní spis obsahuje doklady o tom, že se oprávněná úřední osoba dne 20. 10. 2014 (a taktéž dne 30. 9. 2014) pokoušela doručovat na udanou e-mailovou adresu ve správném tvaru a že zprávy byly odeslány, avšak nemohly být doručeny pro systémové nedostatky technického charakteru; zprávy o nedoručitelnosti jsou taktéž obsahem správního spisu.

Hypotetické konstrukce žalobce, co by mohl udělat, pokud by byl s listinou vztahující se k doručování seznámen, je nutné jako čistě spekulativní odmítnout, neboť nemají žádnou relevanci, aby mohly zpochybnit skutečnosti prokázané obsahem správního spisu. Ve správním spise byly od samého počátku založeny zprávy o nedoručitelnosti na udanou e-mailovou adresu obecného zmocněnce žalobce, přičemž již z podkladů vztahujících se k doručování předvolání dne 30. 9. 2014 lze vyvodit shora uvedené závěry. To, že prvostupňový správní orgán až se zpožděním doložil, že i v případě doručování prvostupňového rozhodnutí dne 20. 10. 2014 se pokusil bez úspěchu doručit na udanou e-mailovou adresu ve správném tvaru, nemá takové důsledky, jaké žalobce v podané žalobě prezentuje.

Na základě uvedeného krajský soud uzavřel, že šlo o procesní vadu, která však neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud podpůrně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2005, č. j. 6 Ads 57/2004 – 59, z jehož právní věty se podává, že „o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (...), se nejedná, pokud lze dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo.“ Krajský soud je toho názoru, že odvolací řízení by i při absenci této procesní vady skončilo zamítnutím odvolání pro opožděnost, neboť obsah správního spisu prokazující správnost doručování se žalobci nepodařilo zpochybnit ani v rámci svých námitek vznesených u soudu. Krajský soud zhodnotil, že právo žalobce na spravedlivý proces nebylo zasaženo v takové intenzitě, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k uvedenému považuje krajský soud námitku překvapivosti napadeného rozhodnutí rovněž za nedůvodnou. Obrat v právním hodnocení žalovaného oproti přípisu ze dne 18. 7. 2016 nepovažuje krajský soud za vadu řízení tak, jak uvádí žalobce. Tento obrat

sice mohl narušit právní jistotu žalobce, nicméně se jednalo pouze o přípis, kterým nebylo zasaženo do veřejných subjektivních práv žalobce. Uvedeným přípisem ze dne 18. 7. 2016 ani žalovaný zahájené odvolací řízení nikterak formálně neskončil. V žádném případě nelze z přípisu ze dne 18. 7. 2016 dovozovat, že šlo materiálně o usnesení o zastavení řízení podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, které se podle § 76 odst. 3 zákona o přestupcích pouze poznamená do spisu, a účastníci se o něm vyrozumí. Přípisem ze dne 18. 7. 2016 byla věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně s pokynem, že rozhodnutí nebylo řádně doručeno a nechť při dalším postupu je zvaženo i to, že již uplynula prekluzivní lhůta k projednání přestupku. Teprve pokud by správní orgán prvního stupně shledal, že odpovědnost za přestupek zanikla, přistoupil by k zastavení řízení z tohoto důvodu. K takovému rozhodnutí však ve věci nedošlo a krajský soud uzavírá, že samotný přípis ze dne 18. 7. 2016 nevytvořil překážku věci rozhodnuté, jak bylo žalobcem argumentováno na soudním jednání.

Námítku neprůkaznosti podkladů o doručování shledal krajský soud nedůvodnou. Příslušné listiny, jak uvádí žalobce, obsahují pouze informace z e-mailového serveru správního orgánu prvního stupně. Tyto listiny však zcela jasně dokazují, že oprávněná úřední osoba se opakovaně pokoušela na udanou e-mailovou adresu doručovat, přičemž toto doručování bylo znemožněno technickými limity systému. Vzhledem k tomu, že udaná adresa tedy nemohla být využita pro účely doručování ze strany správního orgánu, bylo nutné postupovat podle § 19 odst. 9 správního řádu.

Žalobce v žalobě namítá, že není zřejmé, jaká je povaha podkladu z podatelny (výpis z e-mailového serveru ze dne 1. 8. 2016). Krajský soud provedl uvedenou listinu důkazem při jednání. Jak se z listiny samotné podává, jedná se o výtisk z webového rozhraní e-mailového serveru ve vztahu k e-mailovému účtu oprávněné úřední osoby (P.K.). Tato skutečnost podle krajského soudu plyne z toho, že se jedná o vytištění webové stránky, jejíž adresa je uvedena v zápatí listiny (<http://retain.mutabor.cz/...>), přičemž právě „mutabor“ je internetovou doménou poštovního serveru (viz e-mailová adresa oprávněné úřední osoby ve tvaru ...).

Krajský soud přisvědčil žalobci v tom, že není zřejmé, proč byl tento podklad žalovanému předložen až se zpožděním, nicméně tuto otázku nepovažuje krajský soud za zcela zásadní. Žalobce neuvádí, v jakém směru má za to, že tato skutečnost buduje pochybnosti o věrohodnosti tohoto podkladu, svůj názor již nijak nerozvíjí a o nic neopírá. Z tohoto důvodu se jimi ani krajský soud nemohl více zabývat. Nad rámec věci samé však krajský soud konstatuje, že dne 19. 7. 2016 obdržel prvostupňový správní orgán přípis žalovaného ze dne 18. 7. 2016 a po seznámení se s jeho obsahem až následně dne 1. 8. 2016 vytiskl předmětný podklad z e-mailového serveru. Jeví se jako pravděpodobné, že s ohledem na obsah uvedeného přípisu vynaložil prvostupňový správní orgán *ex post* patřičné úsilí k prokázání správnosti svého postupu, byť tak měl samozřejmě učinit již dříve.

Na jednání u soudu žalobce vznesl celou řadu námitek proti provedenému důkazu výpisem vytištěným dne 1. 8. 2016 a taktéž proti obsahu správního spisu. Předně je třeba konstatovat, že krajský soud vyhodnotil, že obsah spisu ve svém celku poskytuje průkazný podklad k závěru o tom, že byl učiněn pokus o doručení na e-mailovou adresu ve správném tvaru. Především je ve spise průkazně zadokumentováno, že se tímto způsobem nepodařilo doručovat dne 30. 9. 2014 ani dne 20. 10. 2014. Všemi listinami ve spise je doloženo, že se nejednalo o jednorázový technický výpadek či pochybení lidského faktoru. Naopak i přes první doručování dne 30. 9. 2014, které se nezdařilo, se pokoušela oprávněná úřední osoba doručovat prvostupňové rozhodnutí dne 20. 10. 2014 opět podle pokynu žalobce na jím

udanou e-mailovou adresu. Podle názoru krajského soudu je dokumentace ve správním spise průkazná. Námitku žalobce, že ve spise postrádá listiny, které by podle něj měly prokázat, že byl učiněn platný pokus o odeslání a doručení prvostupňového rozhodnutí na udanou e-mailovou adresu, a sice vytištěný doklad o tom, že odesílaná zpráva a k ní připojené rozhodnutí bylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem oprávněné úřední osoby, považuje krajský soud za spekulativní a účelovou za situace, kdy obsah správního spisu podává dostatečný podklad k závěru o tom, že opakovaný pokus o doručení na udanou e-mailovou adresu byl podle § 19 odst. 9 správního řádu učiněn. Nadto tuto námitku vůči obsahu správního spisu žalobce uplatnil až při jednání soudu dne 2. 8. 2017, tj. po lhůtě k uplatnění žalobních bodů podle § 71 odst. 2 s. ř. s. Obdobně opožděně jsou uplatněny i ostatní výhrady k obsahu správního spisu. Nicméně krajský soud uvádí, že nemá za to, že by bylo nezbytné, aby oprávněná úřední osoba sepsala o skutečnostech pojících se k doručování úřední záznam, který by měl sloužit jako podklad pro změnu způsobu doručování podle § 19 odst. 9 správního řádu. Pokud obsah správního spisu poskytuje dostatečné podklady pro posouzení toho, že byly splněny podmínky § 19 odst. 9 správního řádu pro upuštění od doručování na udanou e-mailovou adresu, pak není třeba o těchto skutečnostech zvlášť vyhotovovat úřední záznam. Obdobně nepřípadnou je i námitku, že obecný zmocněnec žalobce měl být předstižně vyrozuměn správním orgánem prvního stupně o tom, že dojde ke změně způsobu doručování prostřednictvím držitele poštovní licence a z jakého důvodu. Žádná taková povinnost správního orgánu prvního stupně z § 19 odst. 9 správního řádu neplyne. Uvedené ustanovení je postaveno na konstrukci, že pokud se nepodařilo doručit na udanou e-mailovou adresu, je nezbytné učinit neprodleně další takový pokus o doručení. Pokud nebude ani další pokus o doručení úspěšný, tak se bez dalšího doručuje písemnost jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

K námitce žalobce, že z výpisu vytištěného dne 1. 8. 2016 nevyplývá, že by zpráva byla odeslána z elektronické podatelny správního orgánu prvního stupně, nýbrž z adresy oprávněné úřední osoby, která jistě není v podatelně zařazena, lze toliko odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2014, č. j. 6 As 218/2014 – 34, z jehož právní věty se podává, že „z § 18 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, opírajícího se o zmocňovací ustanovení § 70 odst. 1 písm. i) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, nelze dovodit povinnost správního orgánu odesílat písemnosti pouze z elektronické adresy podatelny správního orgánu; s odesláním písemnosti z elektronické adresy zaměstnance výpravny správního orgánu zákon nespojuje důsledek v podobě neúčinnosti odeslání, resp. doručení zprávy na elektronickou doručovací adresu (e-mail) účastníka. Nepotvrdí-li adresát převzetí takto odeslané písemnosti nejpozději následující pracovní den po jejím odeslání, postupuje se podle § 19 odst. 8 správního řádu z roku 2004.“ Uvedená námitka je pročež nedůvodná a krajský soud pro stručnost odkazuje na odůvodnění citované rozsudku Nejvyššího správního soudu.

Krajský soud neprovedl důkaz výsledkem pracovníka podatelny, a to pro nadbytečnost, neboť vyhodnotil, že je schopen si obsah listin ve správním spise týkajících se doručování schopen vyhodnotit sám.

Námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a porušení žalobcova práva na spravedlivý proces pro věcné nedostatky odůvodnění shledal krajský soud nedůvodnou.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí na jeho druhé straně shrnul způsob, jakým zjišťoval včasnost podaného odvolání, uvedl konkrétní pokusy o doručování spolu

s konkrétními časy a vyšel přitom z podkladů doručených prvostupňovým správním orgánem. Závěry konstatované žalovaným korespondují s podklady, ze kterých při svém hodnocení včasnosti odvolání vycházel. Žalovaný sice podle názoru krajského soudu neúmyslně dezinterpretoval podklady od prvostupňového správního orgánu v tom směru, že prvostupňový správní orgán měl doručovat i na e-mailovou adresu ..., neboť jak krajský soud uvedl shora, doručování na tuto adresu bylo systémovou chybou, nikoliv úmyslem správního orgánu. Tato skutečnost však nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí jako takového a jedná se tak o pouhou nepřesnost vycházející právě ze systémového omezení elektronické pošty prvostupňového správního orgánu.

Žalobcem odkazovanou judikaturu shledává krajský soud nepřiléhavou k věci, neboť tato judikatura se zabývá dokazováním skutkového stavu v průběhu trestního řízení. V nyní projednávané věci nebylo prováděno dokazování ve smyslu uváděné judikatury.

Úvaha žalovaného, kterou ve svém odůvodnění přestřel, je plně přezkoumatelná a nevykazuje vad, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí. Je bez jakýchkoli pochyb zřejmé, z jakých podkladů žalovaný vycházel, jaké skutečnosti z nich zjistil, jakou právní úpravu použil a jak tuto právní úpravu aplikoval na svá zjištění. Žalovaný v odůvodnění i náležitě odůvodnil změnu svého právního názoru na včasnost podaného odvolání.

Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 2. srpna 2017

Mgr. Kateřina Bednaříková v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení :
Prázdna Jaroslava